Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

RĂZVAN EXARHU

FERICIREA e un ac de SIGURANȚĂ

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

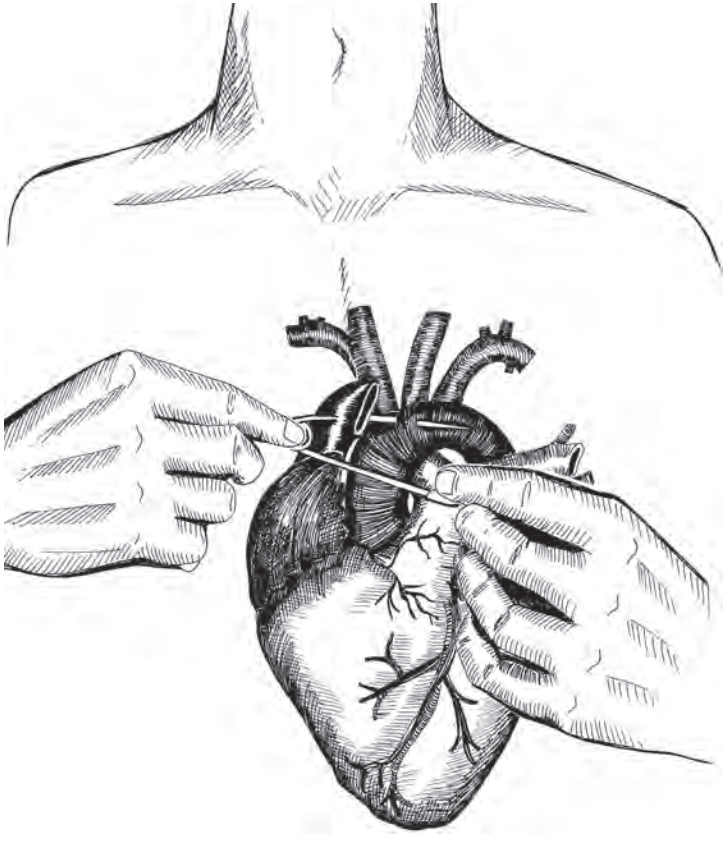

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

Dragă cititorule 7

CAPITOLUL I
Fericirea e un ac de siguranță 11
Autobuze, banane și Teleorman 14
Cum am compromis reputația
turiștilor români în Bulgaria 14
Dramă, din zece cuvinte 15
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 1 16
Repar becuri 17
Surorile trabantiste și scăunelul bleo 19
Rechinul, frate cu delfinul 20
O zi din viața unei sulineze 20
Brrr, ce cald e! 20
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 2 22
Cei iubiți dintotdeauna.
Despre Lygia și Gellu Naum 23
Chiuveta cu trandafiri 24
Cum văd cerșetorii români Anglia 24
Hamlet, by Motanul Dănilă 25
VagaBonzi. Ia-ți mătura ta și umblă! 25
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 3 26
Bobo, pikinezul îmbrăcat în Moș Crăciun 27
Înțelepciunea merge pe jos
și face pipi pe ea 28

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL 2

Viața vieții și mama măsii 31
Alcoolul salvează vieți 32
What's up, Doc? 33
Când te ridici brusc și te înțeapă… 34
Alți haimări 34
Ce face un fumător din plăcere? 35
Știi că ești un mare nenorocit… 35
Cască gura să-ți scotch dinții! 35
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 4 36
Cele două pericole
cu care se confruntă omenirea 38
Eterna dilemă a eschimoșilor 38
Ucid pentru viață sănătoasă 39
Motanul și bețivul 41
Kestii pe care e bine să le știi despre alcool 42
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 5 44
Mai bine alcoolist decât nervos și trist 44

CAPITOLUL 3

Românii și salata boeuf 47
Alege Atletul Albanez 48
Cum e omul… 50
Cele mai bune trei gusturi 50
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 6 51
Dă-i cu sprițul pân' la ziuă 52
Cum îmblânzești un ospătar? 55
Un cazan de ciorbiță 56
Dac-aș fi pentru o zi președinte… 57
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 7 58
Cum se spune corect?
Pifteluță sau chifteluță? 59
O ciorbă de burtă și un cappuccino 60
Știi când ar trebui să te culci la loc… 62

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Omul, între *burp* și îndreptare 62
Karma și-o face omul cu mâna lui 63
Totul despre urzici 65

CAPITOLUL 4
Dragobete criță și iubirea în metrou 69
Pentru ce nu mă mai enervez 72
Cum deosebești o femeie 73
Ce ar trebui să știe un bărbat? 74
Fă ce-ți place sau Fă, ce-ți place?! 74
Ce facem când nu facem nimic 76
Ce-și doresc cu adevărat bărbații 78
Bate-mă, turtește-mă, lovește-mă, iubește-mă 78
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 8 82
Oameni de neomenie 83
Suedejii, gogoșul și românii 85
Să stăm și să nu facem nimic împreună! 86
Perfecțiunea e cea mai excelentă kestie 88
Costele, fii salutar și nu mă mai fortui! 89
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 9 90

CAPITOLUL 5
Prima zi de școală. Compunere. 93
Tatăl meu seamănă foarte mult cu mine 95
De ce iubim reșourile? 96
Adevărul despre grădinițe și fetițe 97
Gă Măria 97
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 10 99
Cum să-ți educi frumos părinții 99
Cine a alunecat vreodată pe o coajă de banană? 101
Cum mi-am petrecut eu frumos
vacanța de iarnă! 102
Pare mai cald acolo unde miroase a cafea 103
Adevărul despre băieței și grădinițe 104

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL 6
Desființați parcurile, vă rog! 107
Facebook și omul 109
Babe + oligofreni = *truth* 110
Bombonitze 110
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 11 113
Borhot all-inclusive 114
Ne pierdem viața încercând să trăim 116
Pe Facebook este exact ca în viață… 117
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 12 117
Me and my coasa 118
Consecvența e bună, da' să te ții de ea 120
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 13 123
Noaptea în căruță 123
Un regat pentru un sirop de rubarbă 124
Cei ce nu se vor mai rătăci vreodată 127
Adevăratul principiu
al vaselor comunicante 128

CAPITOLUL 7
Sacoja și pojeta 131
În limbă e plăcerea 133
Kestiile mici care ne calcă, în mare,
pe nervi 134
Cine râde la urmă râde ultimul 135
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 14 136
Ce fac ciobanii când se plictisesc? 136
Cum ați petrecut de încălzirea globală? 139
Planeta e un câine mort 141
O recălărire în zori.
Irepetabila repetiție a ființei 142
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 15 143
Obiceiuri urbane de neînțeles 143

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Semne că ești bătrân și destul de tâmpit 144
Top trei aspecte de fiță 145
Tâmpenia, frate cu sinistrul 145
Copii cu cap de pui 146

CAPITOLUL 8
Cu mâinile picior peste picior 149
Zorba românul 150
Despre prietenie și alte animale 152
Fericirea de a fi mulțumit 154
Bețivanii mesei rotunde 157
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 16 159
Fericirea națională e mai importantă
decât produsul intern brut 159
Viața ca o plajă 162
Depărtarea e aproape 164
Sunt neuropozitiv! 166
Bine că suntem noi deștepți! 169
Ceapă verde și libertate 171

CAPITOLUL 9
Ia-ți șlapul tău și târșâie-l! 175
20 de milioane de oameni furioși 177
De ce ne este atât de frică? 179
Ia-l pe tac-tu de urechi! 181
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 17 184
Găurește acum, întreabă-mă cum 184
Ce te face fericit? 185
Nu vă speriați, plouă decât,
dar așa-mi pare de rău… 187
Pericol public sunteți voi la cap 188
Omul și gardul 190
Intimitatea publică 193

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL 10
Cretinilor din lumea întreagă 196
Decât atât, decât 198
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 18 200
Norocel, băi doamnă! 200
Horia hăituiește hamsterul 201
A căutat un om pe Google 202
De ce iubim cretinii 202
Prietenii mei, rinocerii 204
Scularea la culcare! 206
O miresică pentru bossulică 208
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 19 210
Răspunsul la cea mai importantă întrebare 211
Vieți posterioare 212
Primele cuvinte ale puiuțului: „Mânca-ți-aș“ 213
Voi vă faceți seara diferența? 214
I-au dat dinții! Înapoi 214

CAPITOLUL 11
Înghesuie-mă și spune-mi tu 217
Cum ținea post bunicul lui Bob Marley 218
Soare cu dinți, lună cu gingii 219
Cât lapte conține laptele praf? 220
Veniți de luați mardeală! 221
Doamne-ajută-te! 222
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 20 224
Adevărat s-a balonat! 225
Crede, nu cerceta și înjură creștinește! 228
Doamne, dacă existi… 228
E greșiți care crede… 228
Rahaturi cu suflet 230
Rătăciți între ritualuri 232
Spiritul Crăciunului și prietenii săi 234

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Țoapa lui Dumnezeu 236
Salutul oamenilor de succes 236
De ce își fac românii cruce în autobuz? 236

CAPITOLUL 12
Unfriend, *block* și uși trântite pe *silent mode* 239
Covrigii cubaneji și Sindromul Drăgășani 240
Nu mai putem face ceva,
fără să mai facem și altceva, în același timp 241
Trăim vremuri complicate 243
Noi, bicicliștii acestei țări… 245
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 21 247
Peștelevizor 248
Ultimul maidan 249
Era frumos odată, dar nu prea! 251
Sunt mai bun decât Borat! 252
Diferența dintre o hipsteriță… 253
Omul se trage din berbec,
nu din maimuță 253
Era mai bine înainte 255
Se ard micii, mamaie! 257

CAPITOLUL 13
Che Guevara noastră cea de toate zilele 261
Ce-și dorește omul cu mâna lui 262
Frica se învață 264
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 22 266
Ofensiva amatorilor 266
Foarte pozitiv, destul de negativ 268
Bătrânici disperate 270
Bulendrele e viața mea 272
Cu pastramă și cu vin,
uite-așa ne chinuim! 274
Surâdeți, arătați-vă colții! 276

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL 14
Mihail Sadomasoveanu - sau despre cum
orce fraer poa' să-și facă selfie singur 279
Opere cochete 280

CAPITOLUL 15
Legătura dintre Johann Strauss
și dinozaurii noștri pitici 289
Patria descurajării 289
Extratereștrii au descoperit șaorma 292
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 23 294
Vând Casa Poporului 295
Sămânță și tâmpi 295
Cocalariatul 297
Românul, frate cu străinul 299
Pe ce se bazează economia României? 301
HAIDEȚI SĂ HAIDEM 24 304
Cetățeni, stăpâniți-vă bucuria! 304
Încă nu e clar cum sunt tipii
care umblă cu trotineta 306
Deci în concluzie, decât 308

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL I

Fericirea e un ac de siguranță

„Cine nu se îngrijește de lucrurile mici va cădea încetul cu încetul în cele mari.“ Asta e o vorbă de ascet, de la Avva Dorotei. Mi-a răsărit în minte când am trecut pe lângă Obor și am revăzut, în mulțimea înghesuită la semafor, un chip despre care am scris acum ceva timp.

Nu știu ce-or fi zicând înțelepții, dar mie piețele mi se par locuri perfecte pentru meditație, ca de altfel toate spațiile publice cu o ofertă sufocantă de diversitate umană. Dar piețele incorecte politic și sanitar, cum era Oborul, au ceva special.

Totul este mult mai direct, mai intens și necenzurat: culorile, mirosurile, strigătele, fumul grătarelor, vocile amestecate, marfa de neimaginat uneori, forfota de K1, parada modei sacoșelor și bănuiala asta continuă că s-ar putea să fie adevărat că puțin înseamnă mai mult, *less is more*.

Un fel de înghețată de exces, cu topping de lipsă. Cred că primul sentiment pe care-l încerc mereu când ajung în piața din Giurgiu, de exemplu, este că viața există mereu în cu totul altă parte decât credeam cu cinci minute înainte. Chiar și preocupările cele mai imediate sau grosolane – mici și bere – dacă sunt practicate cu sinceritate și devotament, îmbracă forma perfecțiunii.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Iar mutrele voioase ale negustorilor și ale bețivanilor te determină să începi să-ți numeri motivele sau posesiunile care te fac la fel de exuberant. E aceeași curiozitate de a ști, de a înțelege cât și ce îți trebuie pentru a încerca acea bucurie de grad zero, care se declanșează când muști dintr-un măr, când te întinzi, când simplul fapt că ești viu devine o sărbătoare.

Chipul pe care l-am revăzut era al unei țigănci fără vârstă, pe care am urmărit-o în timp ce-și aranja marfa pe o lădiță, undeva, prin praful din Obor. Era înrudită cu toate figurile interesante pe care le poți vedea pe Discovery, în filme de călătorii prin locuri exotice sau prin arhivele de etnografie. Avea privirea aceea care străpunge obiectivul aparatului și ți se înfige direct între ochi, pentru toată viața.

Avea o țigară în colțul gurii, pe care a ținut-o așa până când s-a stins, și un aer tare caraghios când închidea un ochi, ferindu-l de fum. Gesturile ei lente și măsurate îmi spuneau că mâncase ceva bun și băuse cu siguranță suficient cât să înțeleagă că nu are niciun motiv să se grăbească. Și în tot acest timp, zâmbea ca și cum ar fi cântat ceva pentru ea, pe jumătate în gând, pe jumătate îngânat. Aranja tacticos lădița aia prăpădită, netezea hârtia, o întindea bine de colțuri și se tot foia pe lângă o traistă mică. Așteptam să scoată marfa, pentru că tot ritualul părea făcut să anunțe ceva grozav de important.

Nu reușeam totuși să-mi imaginez ce ar fi putut să vândă, mai ales că bocceluța era mult prea mică pentru scenarii somptuoase. A mai fumat o țigară, odihnindu-se. Scena avea o grație și un mister care mă umpleau de bucurie. Era ca și cum ai fi suprapus un film derulat cu încetinitorul peste un fundal în care lumea se mișcă pe repede înainte.

Era evident că femeia era complet desprinsă de felul în care o priveam eu, că nu și-ar fi imaginat niciodată că liniștea ei poate fi ceva memorabil și important pentru o ființă întâlnită

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

întâmplător. Dacă minimalismul ar fi avut nevoie de o imagine pentru publicul din Obor, ar fi fost simplu. Dar ceea ce se vedea cu un ochi majoritar era o ființă de neînțeles, poate chiar neinteresantă și foarte ușor de catalogat la prima vedere.

Oricât aș fi încercat, nu reușeam să ghicesc ce urma să întindă pe taraba ei improvizată și ce ar fi putut să-i ofere acea stare de desprindere pe care nu am văzut-o la niciunul dintre trecătorii fără chip. Îmi era clar, pe măsură ce se pregătea să stingă țigara de odihnă, că voi asista la o lecție totală de zen.

Și-a aprins o nouă țigară și s-a apucat să înșire marfa, cu gesturile unui sculptor în bob de orez. Își lăsa din când în când capul pe spate, vântul îi arunca fumul spre ochiul închis preventiv, și zâmbea ca și cum ar fi știut că nimeni nu poate formula nicio concluzie născută din *ce* și *cât*.

Vindea ace de siguranță.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Autobuze, banane și Teleorman

Când mai eram mare director la Radio Guerrilla, aveam un mic capriciu: îl rugam pe Cătălin Grădinariu, reporterul nostru, să adauge trei întrebări fixe la fiecare sesiune de *vox populi*. Răspunsurile erau folosite în emisiunile mele sau chiar la știri. Un fost coleg de la radio, Shark, mi-a amintit de întrebări și mi-a spus că abia în contextul electoral a înțeles, după 13 ani, cât de vizionare erau. Iată-le:

1. Ce părere aveți despre autobuze?
2. Vă plac bananele?
3. Sunteți cumva din Teleorman?

Ca să nu te îndoiești de existența lui Dumnezeu, la ultima întrebare cam 70% dintre intervievați răspundeau: „Dar cum v-ați dat seama?"

Cum am compromis reputația turiștilor români în Bulgaria

Într-o vreme, înotam des, deci făceam și saună. De multe ori, întâlneam niște domni veniți să stea o oră la căldurică. Aveau lanțuri de aur și vorbeau tâmpenii, fără să iasă pentru dușuri reci. Îi enervam ușor, că făceam prea cald, dar se repliau grațios, lăsând ușa deschisă „ca să se mai răcorească", *as they used to say*.

Într-una din zile, conversația între ei cam lâncezea, eu tocmai făcusem 120 de grade și toată lumea privea, chinuit, pietrele încinse. Ca să destind atmosfera, am zis: „Ce bine ar merge acum un grătar pe pietrele astea!"

Domnii nu au râs, ci doar s-au relaxat vizibil, cu gândul la o idee așa de bună.

Există posibilitatea ca vreunul dintre ei să fi ciripit, să fi împărtășit taina cu cei de-acasă.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

La un an-doi după această întâmplare, am citit o știre despre niște români care au făcut grătar în saună, în Bulgaria, la all-inclusive.

Coincidență?

Sper!

P.S.: Foarte recent, un prieten de pe Facebook mi-a povestit că a obținut aceeași reacție de la un tip căruia i-a povestit asta în saună. A încheiat mesajul cu: „Îți dai seama ce ne-ai făcut?!"

Dramă, din zece cuvinte

Ieri dimineață, am fost la spital. Așteptam pe hol și mă uitam cu simpatie la ciorapii unei femei de la țară, 60 plus. Orice hipsteriță i-ar fi iubit din prima. Turcoaz, cu dungi negre, groase, care se tot subțiau, gen *Alice in Wonderland*.

Mi-a prins privirea zâmbitoare și m-a întrebat dacă o pot ajuta să dea un telefon, că nu se descurcă. Mi-am cerut scuze anticipat, am deblocat tastatura din trei încercări și am sunat contactul Orita. I-am dat telefonul, mi l-a înapoiat, ceva nu era în regulă. Am format din nou, am auzit că sună, a vorbit, mi-a mulțumit frumos, a surâs trist, s-a așezat.

Mă îndreptam spre ieșire și am văzut-o din nou. Înțelesesem din conversație că urma să externeze pe cineva, care trebuia să meargă la alt spital, pentru că era foarte grav. Am salutat-o și i-am urat sănătate. Mi-a arătat din mers o hârtiuță șifonată, ruptă dintr-un caiet de matematică, pe care erau scrise un număr de telefon și, mai jos, două nume. Altă rețea, *no credit*.

Am sunat eu: „Domnul doctor cutare?" Nu, era celălalt nume de doctor de pe listă. „Vrea o pacientă să vă vorbească." I-am pasat telefonul meu: „Domnu' doctor, bună ziua. Eu sunt femeia la omu' ăla care l-a mâncat ursu'."

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

HAIDEȚI SĂ HAIDEM

La vita e tembella.

Ieri am întrebat un pădurar unde se duce să uite de serviciu, de stres și de lume și mi-a zis să termin cu mișto urile.

O fashionistă cu copilul, la Victoriei. Are o sacoșă în mâna dreaptă. Vede în zare biserica de lângă Mec. Își face cruce cu tot cu sacoșa.

Acum, la România Actualități, sfaturi despre cum să te comporți la întâlnirea cu un urs.

Io și verișoara nepoatei mele ce rude suntem?

Dacă tinerii milionari elvețieni s-ar apuca să protesteze prin hip-hop, ei s-ar numi: *garçons* de Cartier.

Nu credeam că există numele bărbătesc Vișinel. Oare e ok să îi spui la mulți ani de Florii? Dar lui Brăduț? Sau lui Mugurel?

Avem nevoie de precizie, cât de cât.

POEM
(Nichita Stănescu, pentru Știrile de la ora cinci)

Spune-mi, dacă te-aș prinde-ntr-o zi
și ți-aș rupe talpa piciorului,
nu-i așa că ai șchiopăta puțin, după aceea,
de teamă să nu-ți strivesc meniscul?

L-am descoperit pe Facebook pe Costel Băloiu, alias actorul copil din *Pistruiatul*. E anul 2010 și are cinci prieteni, printre care Becali și Mîndruță. Cum e viața asta…

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

În limbă e plăcerea! Asta e una dintre vorbele favorite ale lui Răzvan Exarhu, om de radio, de televiziune, bucătar și acum autorul unei cărți cu fericirea în titlu. De la primul rând scris se simte că îi place să vorbească, în aceeași măsură în care îi place să observe și să asculte. E acel tip de povestitor pentru care tăcerea și cuvintele sunt la fel de importante. Iar curiozitatea lui tandră și crudă, în același timp, compune un tablou viu în care se amestecă emoțiile primei zile de școală, șlapii târșâiți ai românilor, relația dintre eschimoși și raw-veganism, revolta antisistem, alcoolul, cărțile, crucile făcute în autobuze, prietenia, urzicile, clișeele, narcisismul din social media, ecologia, salata boeuf, hipsterii, postul, bunicul lui Bob Marley, tradițiile pierdute, bicicliștii aroganți, discuțiile cu părinții, nostalgia, cretinii, obsesia pentru viață sănătoasă și multe alte subiecte care ne umplu viețile și conversațiile, ne indignează și ne emoționează pe toți. Umorul textelor este mereu dublat de o duioșie și de o sensibilitate care te pot face să râzi și să plângi, la câteva rânduri distanță. Iar cartea este construită ca să poată fi citită de oriunde, ca o tavă cu o prăjitură care are alt gust în fiecare pătrățică, din care ronțăi încet și îți dorești să nu se termine.

ISBN 978-606-588-959-0